

כרזה של מיפלגת ג'נבלאט בכננון, אש"ף הוא תוצר הסבל...

דעת הפלסטינים: האנשים נויסו עדיירי המוסד ונשכחו עדידו אל אברנידאל בכנראד.

התיאוריה כאילו ההתנקשות בשגריר הישראלי בוצעה על פי הוראות ישראליות היא כמובן זוועתית, ואין הדעת סובלתה. אך ראוי לציין כי פלסטינים מתונים רבים משוכנעים בכך לגמרי, ומסבירים בדרך זו את ההשתלשלות, שהביאה את צה"ל אל מבואות ביירות המערבית.

השמדת המתונים

מ וכן ששאלה זו — אין נפתח האסון שהתרגש על העם הפלסטיני — מעסיקה את כל הפלסטינים. אך השאלה המעסיקה את כולם יותר מכל היא: מה תלאה? מה יקרה לאש"ף?

לאיש מן הפלסטינים אין אשלייה לגבי עוצמת המכה שהונחתה על התנועה הפלסטינית. אך איש אינו מאמין אף לרגע כי אש"ף חוסל. השאלה אינה: "האם אש"ף יתקיים?" אלא: "איזו אש"ף יתקיים?"

בשעה שקיימתי מגעים אלה, עדיין לא היה ברור מה יהיה גורלה של ביירות המערבית. כל האפשרויות היו פתוחות: מילחמה עד המוות של ראשי אש"ף ולוחמיו; לכידת ראשי אש"ף בחיים והעמדתם למישפטי-ראווה בישראל; הוצאת המנהיגים מביירות בדרך זו או אחרת; הסדר מוסכם בין אש"ף וארצות-הברית; פעולת-הצלה של הסובייטים (איש לא האמין בזה); השארת נוכחות של אש"ף בביירות המערבית; מצור על ביירות המערבית והרעבתה.

כל עוד לא ידוע איך תסתיים מערכה זו, קשה להינבא לגבי העתיד. אך ניתן היה לחזות מראש את האפשרויות. אם תחוסל הנהגת אש"ף בביירות, התוצאה נתונה מראש: תקום הנהגה חילונית בדמשק.

אין צורך להקים תשתית חדשה של אש"ף בכירה הסורית, מפני שתשתית כזאת כבר קיימת.

מזה זמן רב מקיים אש"ף תשתית כפולה. בדמשק קיימת תשתית שהיא העתק מדויק של התשתית הביירותית. במלים אחרות: לכל מוסד שהוקם בביירות, הוקם זה מכבר מוסד מקביל בדמשק.

מיום כך אין כל צורך בפעולה מיוחדת כדי למנות יורשים. היורשים כבר קיימים.

אם ייהרגו ראשי אש"ף, או יידכדו — תתחיל ההנהגה בדמשק לפעולה. המעבר יהיה אוטומטי.

אך יהיה הבלד העצום אחד בין ההנהגה החדשה וההנהגה הקודמת: בביירות יושבת הנהגה מתונה-יחסית. יאסר ערפאת ועורריו הקרובים ביותר, כגון אברג'יהאד, הגיעו מומן למסקנה שאין מנוס מהסדר מדיני עם ישראל. מסיבות שונות (שלא כאן המקום לעמוד עליהן, אך שנתת אותן בהודמנות קרובה) הם לא הגיעו עדיין לשלב ההכרעה ולא עשו את המעשה הגואל, שהיה מטנה את פני ההיסטוריה הפלסטינית, ואולי גם הישראלית.

אך חץ-הכיוון ברור. במשך שנים התקרבה הנהגת אש"ף (קרי: הנהגת אירגון פת"ח, ששלטה עד כה באירגון-הגג) צעד אחר צעד אל ההכרה בישראל. תחנת הביניים בדרך זו היא ההכרה במחנה-השלום הישראלי, ועל כך נטוש הוויכוח מזה זמן-מה.

בעניין זה היו לאחרונה כמה התפחויות רבות-משמעות. לא רק יאסר ערפאת (החשד בעמוד 72)

כי מילחמה בממדים גדולים, כפי שיכלה להתפתח וכפי שאכן התפתחה, תכניס אותם למצב-ביש — כפי שאכן קרה. האנשים השולטים עתה בקרמלין הם אנשים זקנים וזהירים, שאינם ששים לקראת הרפתקות. התנהגותם המברשה כלפי הפלסטינים במהדך הקרבות, והימנעותם מכל מעשה למען הפלסטינים שיכוז היה להיות בו הסיכון הקטן ביותר לעצמם, מוכיחה זאת שוב.

סוכן של ה-CIA

ונה לגמרי המצב לגבי האמריקאים. מזה זמן רב משוכנעים רבים בהנהגת אש"ף כי לסי-איי-אי יש אחיזה באירגונו של אברנידאל — ויש שטענו כי אברנידאל הוא. בראש וראשונה, סוכן של הסי-איי-אי. לפי הגרסה, המצטיירת בעיני פלסטינים רבים, החליטו שרון ושותפיו בווינגטון על פתיחת המילחמה בלבנון. (השבוע הודה בכך שרון בפה מלא). האינטרס האמריקאי היה בהנחת מכה מוחצת על סוריה, הנראית בווינגטון כגוררה סובייטית לכל דבר, כדי לפגוע בעקיפין בברית-המועצות עצמה. יתכן כי האמריקאים קיוו גם כי בעיבות המיבצע יוכלו למשוך את סוריה לצידם תמורת הצלת צבאה, וכי יוכלו להעמיד את אש"ף לפני הברירה: השמדה או מעבר למחנה האמריקאי. (שני התחליכים אכן מתרחשים עתה).

אחרי שמוכמו כל הפרטים, נותר למצוא את התירוץ למיבצע — תירוץ שיהיה די טוב כדי לשכנע גם את דעת-הקהל האמריקאית והמערכת-אירופית.

אם אכן היה אברנידאל — בין השאר — סוכן של הסי-איי-אי, יכלו האמריקאים להגיד לאריק: "זה יהיה בסדר. תשאיר את זה בידינו. אנחנו נדאג להמשך". ואם כן כך היה.

סוכן ישראלי?

אך יש במחנה הפלסטיני רבים שפיתחו לעצמם תיאוריה הרבה יותר מרחיקת לכת על פעילותו של אברנידאל — תיאוריה מזוועה למדי. הם השמיעו אותה, בעליפה ובכתב, זמן רב לפני מילחמה זו.

דעתם, אברנידאל משרת ארונים רבים, ואחד הארונים האלה הוא המוסד הישראלי.

יש הסבורים כי הוא פועל בשירות ישראל בלא-יודעין. אחרי שהמוסד סינן את אנשיו אל הדרגים המובילים של האירגון, ויש המאמינים, בלי כל סיג, כי אברנידאל הוא פשוטו כמשמעו סוכן ישראלי, בהכרה מלאה.

הם מביאים לכך שורה ארוכה של תימוכין: אברנידאל ביצע שורה של מעשי-זוועה, שלא יכול היה להיות להם שום מטרה זולת הכפשת שמם של הפלסטינים. בין השאר: ההתנקשות בבית-הכנסת בווינה (בטוח), הפגיעה בבית-היתומים הישראלי באנטוורפן שבבלגיה (בטוח), ההתנקשות בבית-הכנסת היהודי ברחוב קופרניק בפאריס (אולי).

מי היה מעוניין בפעולות אנטר-שמיות אלה, שהביאו נזק נורא לאש"ף ודעניין הפלסטיני ביכול?

למרות זוועות אלה, לא יצא המוסד הישראלי למצוד עולמי כדי לחסל את קבוצת אברנידאל, כפי שעשה — בשעתו — לחיסול "ספטמבר השחור". או, אחרי רצח הספורטאים במינכן, פתח המוסד בפעולה עולמית חסרת-סייגים, ובעיקר במירדף של שנים אחרי חסן סלאמה, שנחשב כמפקד הפעולה (בטעות, לדברי הפלסטינים.

הם טוענים כי סלאמה, שנהרג בביירות, לא היה כלל מעורב בפרשה זו). **קבוצת אברנידאל נהנית, כך נראה, מחסינות מוזרה מידי ישראל.**

כמה וכמה מאנשי אברנידאל נתפסו בערים שונות בעולם ונכלאו. כ-80% מן העצורים גויסו לאירגון בשטחים הכבושים, אחרי התחלת הכיבוש הישראלי. לשום אירגון פלסטיני לוחם אין אחוז דומה של מגויסים מן השטחים הכבושים. הדבר מוור שיבעתיים מכיוון שלאירגונו של אברנידאל אין גישה לשטחים, אין מישרד בעמאן ואין מנגנון עצמאי לשם כך.

סרטאוי: בדרך לשלום

ביום החמישי שעבר העניק הד"ר יצאם סרטאוי, חבר המועצה הלאומית הפלסטינית והנציג הבולט של מחנה-השלום באש"ף, ראיון ששודר ב"ביבי-סי" בלונדון. באותה שעה נראה כי צה"ל עומד לתקוף את ביירות המערבית כדי לכבושה.

המראיין הבריטי הזכיר למאזינים כי סרטאוי הוא האיש אשר ניהל מטעם אש"ף את המגעים עם כוחות-השלום הישראליים, ושאל אם לאור המצב החדש תוסיף הנהגת אש"ף להסכים לקיום מגעים עם מחנה-השלום הישראלי.

סרטאוי: על כך צריכים להחליט המוסדות החוקיים של אש"ף. אחרי מה שקרה, לפנינו הברירה אם לקיים מגעים עם הישראלים הטובים או עם הישראליים הרעים. אנו נבחר במגעים עם הישראלים ההגונים, הנאבקים כיום בתוך ישראל, המפגינים, המוחים, המתנגדים למסע זה של השמדת-עם נגד העם הפלסטיני.

לשאלתו של המראיין מה תהיה דרכו של אש"ף מעתה — הפעלת טרור כללי, הדרך המדינית או שיתוף-הפעולה עם כוחות-השלום בישראל, השיב המראיין: **סרטאוי:** אנחנו יודעים מה אנחנו רוצים. אנחנו רוצים במדינה פלסטינית עצמאית בכל שטח של פלסטין אשר יהיה חופשי, אשר ממנו ייצאו הכוחות הישראליים. והי מטרה קבועה. היא אושרה פה-אחד, ואני מאמין שתהיה זאת גם מדיניות בעתיד. אנחנו ננקוט כל האמצעים אשר יגבירו את הסיכוי להגשמת המטרה הזאת. אני מאמין כי אמצעים דיפלומטיים ודרכי-שלום ימלאו תפקיד מרכזי במאמצינו בעתיד.

שאלה: מה תהיה, לדעתך, השפעת המילחמה על אותם יסודות בישראל, החושבים על פיתרון של פשרה?

סרטאוי: אני מאמין שהם יתחזקו בעיקבות המילחמה. קודם כל, דעת-הקהל הישראלית אינה יודעת עדיין את ממדי הזוועות שבוצעו בלבנון. אני מאמין כי חלק גדול של הישראלים — רובם הם בעלי-מוסר, הם ידחו את הפעולות הנשואות אופי של רצח-עם.

שנית, האבידות הגדולות יביאו להתפכחות. שלישיית, הם יבינו כי המטרה האמיתית של המיבצע, שעליה הצהיר שר-החוץ שמיר, ושאותה ניסה שר-הביטחון שרון לבצע — השמדת אש"ף — אינה ניתנת להשגה. לכן יתעורר ספק לגבי התרגיל כולו. אני מאמין שהיה שינוי בדעת-הקהל הישראלית ושמחנה-השלום הישראלי ייצא מנצח מן העימות הזו.

שאלה: אתה משוכנע כי אז עוד יהיה קיים אש"ף, אשר יוכל להגיע לידי פשרה עם כוחות-השלום הישראליים?

סרטאוי: אי-אפשר להשמיד את אש"ף, הוא ישנו. הוא תוצר שר היסורים והצרבים הפלסטיניים. ככל שיגדל הסבל, כן יתחזק אש"ף.